

...pelijk het nu eigenlijk is, dat vrouwen, die de mogelijkheid van gelijke kansen op een baan, op een eigen inkomen, kortom op economische zelfstandigheid zien vervliegen, in het geweer komen tegen beleidsmakers die op de huidige economische crisis alleen maar het „oude antwoord” weten te geven, stammend uit de dertiger jaren: namelijk meer nadruk op het principe van het (mannelijke) kostwinnerschap? *Het is immers een antwoord waarin totaal geen rekening is gehouden met de in vijftig jaar tijd danig veranderde opvattingen over de rol en de plaats van de vrouw en over het belang van betaalde arbeid voor het individu van welkelei kunne ook.* Een antwoord, ten slotte, dat geen rekening houdt met de stijging van het gemiddelde opleidingsniveau van vrouwen, met kleiner wordende gezinnen en met een liberalisering in het denken over huwelijk en gezin.

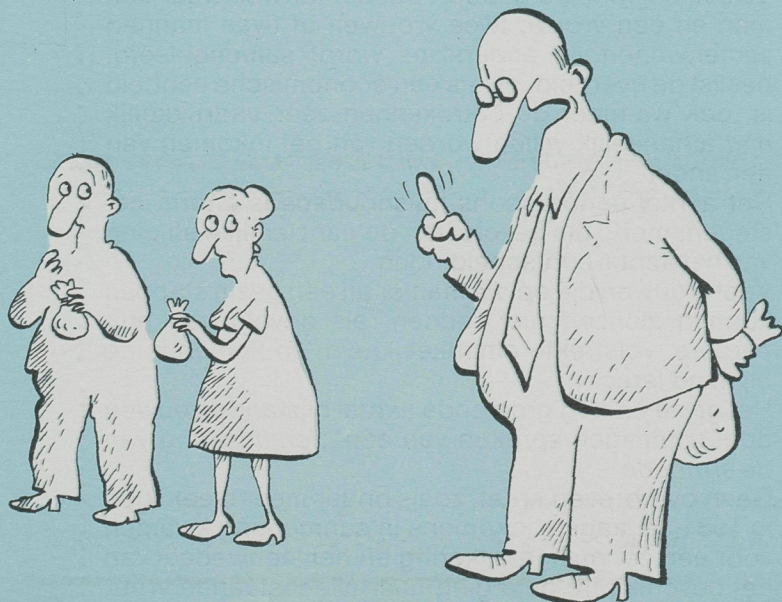
Dubbele inkomens dubieus?

Hoe reëel is dat argument van het dubbele inkomen eigenlijk?

Door vrouwen wordt korte metten gemaakt met het obligate, goedkope verhaaltje van de professor met meer dan een ton aan verdiensten 's jaars en een echtgenote met recht op een uitkering. Ze doen het niet alleen met de aangehaalde woorden van Mathilde Wibaut, maar ook met concrete cijfers.

Het was Ina Brouwer, voorzitter van de CPN-fractie in de tweede kamer, die nader inging op dit bekende voorbeeld, van het hoogleraarsgezin dat de werkloosheidsuitkering van de vrouw helemaal niet nodig heeft, bedoeld om de onredelijkheid aan te tonen van het recht op een uitkering van gehuwde vrouwen.

„Het is een beetje vreemd”, aldus Ina Brouwer, „dat dit voorbeeld wordt gebruikt. Iedereen die het hoort zal zeggen: „dat is ook te gek, dat moeten we anders aanpakken.” Maar hoe liggen de cijfers? Die zijn anders! Het blijkt dat met name gehuwde vrouwen met een echtgenoot met een relatief **laag** inkomen, wat men dan noemt, „erbij werken” — een raar begrip overigens — en een zelfstandig inkomen hebben.” Mevrouw Brouwer staafde haar bewering met concrete getallen. Van mannen met een minimumloon

Dubbel inkomen

Verwonderd nam ik kennis van het feit dat de man van mevrouw Smit-Kroes tot directeur materieel-voorziening van de PTT is benoemd (Trouw 1 dec.). Ik ga er vanuit dat mevrouw Smit-Kroes op geen enkele wijze betrokken is geweest bij de benoemingsprocedure. Doch was het niet beter geweest elke schijn te vermijden door zich als kandidaat-minister terug te trekken of dat de heer Smit zich als kandidaat voor de post van directeur had teruggetrokken?

Trouwens zou een minister geen voorbeeld moeten zijn voor de mensen in ons land? In hun gezin komen twee topinkomens binnen hetgeen mijns inziens schrijnend is voor een gezin die moet leven van een uitkering. Ik stel voor een maximum inkomensgrens te stellen per samenlevingseenheid, bijvoorbeeld f 85.000. Al het inkomen dat hierboven uit stijgt zou zo zwaar moeten worden belast dat er niks van overblijft. Het geld dat op deze wijze vrijkomt kan dan gebruikt worden om bijvoorbeeld deeltijdaarbeid te subsidiëren c.q. te bevorderen.

Hardegarijp

G. Hulsman

Een ingezonden brief in Trouw, 8 december 1982

werkt ongeveer 30 procent van de echtgenoten. Bij mannen die *minder* dan dat minimumloon verdienen (kleine zelfstandigen bij voorbeeld) is dat percentage meer dan 50 procent; ruimschoots hoger dus. Hoewel voor groepen met *meer* dan het minimuminkomen geen exacte aantallen werden gemeld, was de tendens duidelijk: het percentage werkende gehuwde vrouwen is geringer naarmate het inkomen van de man hoger ligt.

Dat de betaalde arbeid buitenshuis van de meeste gehuwde vrouwen die zich daaraan „bezondigen” eerder noodzaak dan luxe is, geldt dus niet alleen voor de tijd die Mathilde Wibaut beschreef, maar ook voor nu.

Het kamerlid Ina Brouwer onderbouwde die stelling ook nog met andere cijfers. Het gros der werkende vrouwen (*Marie Modaal* dus), verdient gemiddeld nog geen f 1.000,- bruto per maand, zo blijkt. En het zijn met name de gehuwde vrouwen, met een man die een minimuminkomen of minder verdient, die zelf ook het minste verdienen.

„Dat is niet zo gek”, aldus Ina Brouwer, „want dat zijn meestal de mensen met de ongeschoolde beroepen.”

Uitgaande van het gemiddelde inkomen van een gehuwde vrouw in Nederland, die buitenshuis werkt, en ervan uitgaande dat haar huwelijkspartner een inkomen geniet op het niveau van het minimumloon, leidt deze redenering tot de constatering, dat het merendeel van de dubbele inkomens samen per